

Sygn. akt III CSK 257/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku A. K.
przy uczestnictwie W. K., J. K. i E. S.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki E. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 16 października 2014 r., sygn. akt II Ca 776/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) przyznaje adw. J.K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej uczestniczce E.S. w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje przynajmniej jedna z ustawowych przesłanek przyjęcia skargi: istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez uczestniczkę E.S. skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do próby utożsamienia konieczności przeprowadzenia dowodu z przesłuchania z wystąpieniem istotnego zagadnienia prawnego, co z oczywistych powodów jest nietrafne.

Również przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie została wykazana. Skarżąca nie wskazała bowiem przyczyny, dla której zachodzi potrzeba dokonania wykładni przepisu art. 945 § 1 pkt 1 k.c. ani też - poza gołosłownym stwierdzeniem - nie wyjaśniła na czym polegają ewentualne poważne wątpliwości w orzecznictwie sądów co do wykładni powyższego przepisu, ani nawet nie wskazała choćby przykładowo orzeczeń sądowych będących źródłem istnienia rzekomych wątpliwości interpretacyjnych.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy nie orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego w odniesieniu do wnioskodawcy, ponieważ zawierająca taki wniosek jego odpowiedź na skargę kasacyjną została zwrócona (k. 220 akt), a wniosek zawarty w piśmie procesowym wnioskodawcy z dnia 12 października 2015 r., a nie w odpowiedzi na skargę kasacyjną, nie uzasadnia przyznania mu kosztów postępowania kasacyjnego.

O kosztach pomocy prawnej świadczonej z urzędu skarżącej w postępowaniu kasacyjnym orzeczono na podstawie § 9 pkt 2, § 13 ust. 4 i §§ 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 461 ze zm.).